JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PHILIPPE LÉGER
5 päivänä maaliskuuta 1998 *

1. Asiassa Snares [1] Social Security Commissioner esitti yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen oikeudesta vammaisen elämisavustuksen (disability living allowance) maastavientiin asetuksen N:o 1408/71 1.6.1992 tapahtuneen voimaantulon jälkeen, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna asetuksella N:o 1247/92 [2] (jäljempänä asetus tai asetus N:o 1408/71); nyt esillä olevassa asiassa tämän kansallisen tuomioistuimen ennakkoratkaisukysymys koskee hoitoavustusta (attendance allowance).

2. Kun yhteisöjen tuomioistuin on sittemmin antanut tuomionsa asiassa Snares, viittaan laajalti siihen sekä tuossa asiassa 6.5.1997 esittämääni ratkaisuehdotukseen, koska nämä kaksi asiaa eroavat toisistaan vain vähäisessä määrin. Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen, neuvoston ja komission huomautuksissa viitataan lisäksi olellisilta osin asiassa Snares esitettyihin näkemyksiin.

Esillä oleva asia

3. Asiassa on tarpeen lyhyesti selvittää siihen soveltuvaa kansallista lainsäädäntöä.

4. Hoitoavustus on maksuihin perustumaton etuus, jonka maksamisen edellytyksenä ei ole työkyvyttömyys ja joka ei ole sidottu saajansa varallisuuteen ja jota suoritetaan henkilöille, jotka fyysisen tai psyykkisen vamman johdosta eivät tule toimeen itsenäisesti. Avustuksen määrä vaihtelee tarvittavan avun mukaan. Avustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että sen saajalla on asuinpaikka Isossa-Britanniassa ja että hän oleskelee siellä.

5. Isossa-Britanniassa 1.4.1992 toteutetun uudistuksen jälkeen tämä avustus on useimmissa tapauksissa korvattu vammaisen elämisavustuksella, jonka myöntämisedellytykset ovat samat. Tiettyjen hoitoavustusten myöntämistä kuitenkin jatketaan 65-vuotiaille ja sitä vanhemmille henkilöille, jotka ovat erityisen hoidon ja huolenpidon tarpeessa. [3]

* Alkuperäinen kieli: ranska.

1 — Asia C-20/96, Snares, tuomio 4.11.1997 (Kok. 1997, s. I-6057).

2 — Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 230, s. 6), sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1247/92 (EYVL L 136, s. 1).

3 — Kansallista lainsäädäntöä on selostettu asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 3—6 kohdassa.

6. Pääasian valittaja Vera A. Partridge on tarkoin tässä viimeksi kuvatussa tilanteessa, koska hänelle oli 83 vuoden iässä myönnetty oikeus hoitoavustukseen 21.7.1992 alkaen.

7. Tämän avustuksen maksaminen hänelle lopetettiin kuitenkin 28.7.1993, jolloin hän muutti pysyvästi Ranskaan, koska toimivaltainen viranomainen katsoi, ettei hän enää tästä päivästä lukien täyttänyt asuinpaikkaa ja oleskelua Isossa-Britanniassa koskevia avustuksen myöntämisedellytyksiä.

8. Koska hänen oikaisuvaatimuksensa oli tullut hylätyksi, hän haki muutosta Blackpool Social Security Appeal Tribunalilta (jäljempänä Appeal Tribunal) menestymättä kuitenkaan tässäkään muutoksenhaussaan.

9. Partridgen valituksen johdosta Social Security Commissioner katsoo, että Appeal Tribunalin päätös on kumottava oikeudellisen virheen vuoksi, koska siinä ei ole otettu huomioon asian kannalta merkityksellistä yhteisön lainsäädäntöä. [4]

10. Tältä osin kansallinen tuomioistuin katsoo, että jos pääasian valittajalle olisi myönnetty hoitoavustus ja jos hän sitten olisi muuttanut Isosta-Britanniasta ennen 1.6.1992 eli ennen asetuksen N:o 1247/92 voimaantuloa, hänellä olisi ollut mahdollisuus vaatia hoitoavustuksen suorittamisen jatkamista hänelle hänen maastamuutostaan huolimatta. [5]

11. Asetuksen N:o 1247/92 voimaantuloon asti hoitoavustus nimittäin oli vastannut 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua työkyvyttömyysetuutta. Tämä luonnehdinta on perusteltavissa toisaalta analogisella päättelyllä siten, että hoitoavustuksen "etuusparia", [6] liikkumisavustusta (mobility allowance), on luonnehdittu tietyissä tilanteissa samalla tavoin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Newton 20.6.1991 antamassa tuomiossa. [7] Toisaalta Yhdistyneen kuningaskunnan asetuksen N:o 1408/71 5 artiklan nojalla antamassa julistuksessa mainittiin (ja mainitaan yhä) hoitoavustus 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna järjestelmänä. [8]

4 — Viittaan yhteisön lainsäädännön selostamisen osalta asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 7— 20 kohtaan.

5 — Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen 21 kohta.

6 — Liikkumisavustuksesta ja hoitoavustuksesta samankaltaisina etuuksina ks. erityisesti asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 5 ja 60 kohta.

7 — Asia C-356/89, Newton, tuomio 20.6.1991 (Kok. 1991, s. I-3017). Huomautettakoon, että yhteisöjen tuomioistuin on tässä vuoden 1992 uudistusta edeltäneessä tuomiossaan (johon olen erityisesti viitannut asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 25, 43, 44 ja 45 kohdassa,) pitänyt liikkumisavustusta asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja työkyvyttömyysetuuksia vastaavana silloin, kun tällainen avustus oli myönnetty henkilöille, jotka olivat tai olivat olleet vakuutettuja Ison-Britannian lainsäädännön nojalla.

8 — Neuvoston tiedonanto jäsenvaltioiden asetuksen N:o 1408/71 5 artiklassa tarkoitettujen julistusten ajan tasalle saatetusta luettelosta sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna joulukuussa 1986 (EYVL C 338, s. 1), L kohta. Olen viitannut tähän julistukseen asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 9, 39 ja 60 kohdassa.

12. Tällä tavoin luonnehdittavaan hoitoavustukseen soveltui asetuksen N:o 1408/71 mukaisesti periaate asumista koskevasta edellytyksestä luopumisesta. Hoitoavustus oli myönnettävissä siihen oikeutetun henkilön asuinpaikan muuttumisesta riippumatta. [9]

13. Kansallinen tuomioistuin tuo sitä vastoin esiin, [10] että koska pääasiassa tarkoitettu hoitoavustus on myönnetty vasta 1.6.1992 jälkeen ja koska pääasian valittajan asuinpaikan muutos on tapahtunut tämän päivämäärän jälkeen, hänen asetukseen N:o 1408/71 perustuvia oikeuksiaan on tarkasteltava asetuksella N:o 1247/92 tehtyjen muutosten näkökulmasta. Hänellä ei nimittäin ole oikeutta vaatia asetuksen N:o 1247/92 2 artiklan siirtymäsäännösten soveltamista, koska edellä kuvattujen tosiseikkojen mukaan hänen oikeutensa avustukseen ei ole syntynyt ennen viimeksi mainitulla asetuksella annettujen säännösten voimaantuloa. [11]

14. Tämän muutetun sääntelyn osalta kansallinen tuomioistuin huomauttaa, että asiassa on valittava, onko hoitoavustusta vuonna 1992 tehtyä muutosta edeltäneen lainsäädännön mukaisesti edelleen pidettävä työkyvyttömyysetuutena asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla vai onko sitä tämän ajankohdan jälkeen luonnehdittava "maksuihin perustumattomaksi erityisetuudeksi" 4 artiklan uudessa 2 a kohdassa tarkoitetulla tavalla. Edellisessä tapauksessa sovellettaisiin 10 artiklassa säädettyä luopumista asumista koskevasta edellytyksestä, ja pääasian kohteena oleva avustus voitaisiin edelleen suorittaa asuinpaikan muutoksesta huolimatta; jälkimmäisessä tapauksessa sovellettaessa uutta 10 a artiklaa pääasian kohteena oleva etuus voitaisiin myöntää ainoastaan asuinpaikkaa koskevan edellytyksen täyttyessä.

15. Kansallinen tuomioistuin katsoo, [12] että pääasian valittajan vaatimuksia tukevat perusteet ovat nyt esillä olevassa tilanteessa vähintään yhtä painavat kuin asiassa Snares esitetyt. [13] Näihin näkökohtiin on lisättävä, että vuonna 1992 tai sen jälkeenkään ei ole muutettu Yhdistyneen kuningaskunnan asetuksen N:o 1408/71 5 artiklan nojalla antamaa edellä mainittua julistusta, jossa täsmennetään pääasian kohteena olevan avustuksen kuuluvan 4 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, eikä liitteessä VI olevan L jakson 11 kohtaa, jossa määritellään hoitoavustus työkyvyttömyysetuudeksi 10 artiklan soveltamista silmällä pitäen.

16. Kansallinen tuomioistuin lisää, [14] että jos yhteisöjen tuomioistuin päätyy asiassa Snares hänelle edulliselle kannalle eli katsoo oikeuden vammaisen elämisavustuksen kaltaisen työkyvyttömyysetuuden maastavientiin 10 artiklan 1 kohdan nojalla säilyneen, vaikka tämä avustus on vuonna 1992 otettu maksuihin perustumattomien erityisavustusten ryhmään, vaikuttaa väistämättömältä, että pääasian valittajallakin on oikeus vaatia hänelle myönnetyn hoitoavustuksen maastaviennin sallimista. Kansallinen tuomioistuin tuo esiin pääasian vastaajan todenneen sitä vastoin, että jos yhteisöjen tuomioistuin

9 — Asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 39 kohta.

10 — Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen 23 kohta.

11 — Ks. vastaavasti analogisesti asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 68 kohta.

12 — Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen 25 kohta.

13 — Valittajan asiassa Snares esittämät näkökohdat on selostettu tuossa asiassa esittämäni ratkaisuehdotuksen 25 kohdassa.

14 — Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen 26 kohta.

päätyy Snaresille kielteiselle kannalle, Yhdistyneen kuningaskunnan edellä mainittu julistus tai liitteessä VI olevan L jakson 11 kohta eivät olleet riittävän selkeitä perustelemaan asumista koskevasta edellytyksestä luopumisen periaatteen soveltamista nyt esillä olevan asian olosuhteissa myönnettyyn hoitoavustukseen asian Snares kohteena olleesta vammaisen elämisavustuksesta poiketen.

17. Edellä esitetyn johdosta Social Security Commissioner päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Millä tavoin asiassa C-20/96, Snares vastaan Adjudication Officer, esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin annettavat vastaukset olisivat mahdollisesti erilaisia siinä tapauksessa, että hakijalla on palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännön perusteella oikeus hoitoavustukseen (attendance allowance), kun otetaan huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan neuvoston asetuksen N:o 1408/71 5 artiklan mukaisesti 31.12.1986 antama julistus ja tämän asetuksen liitteessä VI olevan O jakson (aikaisemmin L jakso) 11 kohta?"

Asiassa Snares annettu tuomio

18. Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa Snares antamassaan tuomiossa ratkaissut sille esitetyn kysymyksen vastoin Social Security Commissionerin ehdotusta todetessaan, että pääasian valittajan kaltaiseen henkilöön, joka täytti vammaisen elämisavustuksen myöntämistä koskevat edellytykset sen jälkeen kun asetus N:o 1247/92 tuli voimaan 1.6.1992, sovelletaan yksinomaan asetuksen N:o 1408/71 uudella 10 a artiklalla perustettua yhteensovittamisjärjestelmää. Tällaisen maksuihin perustumattoman erityisetuuden myöntäminen on näin ollen tästä lähtien edellyttänyt asuinpaikkaa koskevan vaatimuksen täyttymistä.

19. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut vastauksena toiseen sille esitettyyn kysymykseen, että "[a]setuksen N:o 1247/92 tutkimisen perusteella, siltä osin kuin sen mukaan vammaisen elämisavustuksen osalta ei sovelleta asetuksen N:o 1408/71 10 artiklassa tarkoitettua periaatetta asumista koskevasta edellytyksestä luopumisesta, ei ole ilmennyt mitään sellaisia seikkoja, joiden vuoksi tämän asetuksen pätevyys voitaisiin riitauttaa". Vaikka kansallinen tuomioistuin nyt esillä olevassa asiassa näyttääkin nostavan esiin myös kysymyksen asetuksen N:o 1247/92 pätevyydestä viitatessaan "asiassa C-20/96, Snares vastaan Adjudication Officer, esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin annettaviin vastauksiin", en seuraavassa puutu tähän ongelmaan, [15] koska tältä osin nyt esillä olevassa oikeudenkäyntimenettelyssä ei ole tuotu esiin mitään uusia näkökohtia.

20. Katson yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Snares antamassaan tuomiossa ensim-

15 — Asetuksen N:o 1247/92 pätevyyttä on tarkasteltu asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 70— 104 kohdassa, joihin nyt viittaan tarvittaessa.

mäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastatessaan harjoittaman päättelyn olevan täydelleen siirrettävissä nyt esillä olevaan asiaan.

Ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus

21. On heti aluksi syytä kiinnittää kansallisen tuomioistuimen huomiota siihen, kuinka merkittävää on varmistaa, että pääasian valittaja todella kuuluu asetuksen N:o 1408/71 *henkilölliseen soveltamisalaan* sellaisena kuin se on rajattu asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa. Huolimatta siitä, ettei hän työskentele, tältä osin selvästikin riittää, että hän on kuulunut yhden tai useamman jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmään joko henkilökohtaisesti tai työntekijän jälkeenjääneenä puolisona. [16]

Kun asiassa ei ole tullut esiin mitään erityistä, tyydyn omasta puolestani katsomaan näiden vaatimusten täyttyneen, koska kansallinen tuomioistuin itsekin on ainoastaan todennut, ettei tätä lähtökohtaa ole kiistetty ja että kun sillä itsellään ei ole käytettävissään sosiaaliturvamaksurekistereiden tietoja, se tarkastelee asiaa "siltä pohjalta, että valittaja kuuluu asetuksen 2 artiklassa määritettyyn soveltamispiiriin". [17]

22. Asetuksen uuden 10 a artiklan nojalla henkilöille, joihin asetusta sovelletaan, myönnetään sen 4 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuja maksuihin perustumattomia rahallisia erityisetuuksia vain, jos nämä etuudet on lueteltu asetuksen uudessa liitteessä II a. [18] Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Snares antaman tuomion 29 kohdassa todetaan näin olevan vammaisen elämisavustuksen osalta. Hoitoavustuksenkin osalta riittää, kun tuodaan esiin, että se on mainittu kyseisessä liitteessä olevan L jakson d kohdassa.

23. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa Snares antamansa tuomion 30 kohdassa, että tämän maininnan "on katsottava olevan osoitus siitä, että tämän kansallisen asetuksen perusteella myönnetyt etuudet ovat maksuihin perustumattomia erityisetuuksia, jotka kuuluvat asetuksen N:o 1408/71 10 a artiklan soveltamisalaan". [19]

24. Huomautettakoon sitä paitsi, että hoitoavustuksen ja vammaisen elämisavustuksen samankaltaiset piirteet tuovat esiin niiden "sekatyyppisyyden" samanaikaisesti sosiaaliturvan ja sosiaalihuollon alaan kuuluvina, mikä taas on luonteenomaista asetuksen

16 — Asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 30 ja 31 kohta.

17 — Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdyn päätöksen 22 kohta.

18 — Asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 51 ja 52 kohta.

19 — Vastaavasti asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 54—56 kohta.

4 artiklan 2 a kohdassa vastedes tarkoitettaville maksuihin perustumattomille erityisetuuksille. [20]

25. Loppujen lopuksi ainoa ero hoitoavustuksen ja yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Snares antaman tuomion kohteena olleen vammaisen elämisavustuksen välillä liittyy kansallisen tuomioistuimen ennakkoratkaisukysymyksessään korostamin tavoin siihen, että vaikka hoitoavustus on asetuksen uudessa liitteessä II a ryhmitelty esittämälläni tavoin maksuihin perustumattomiin erityisetuuksiin, joihin vastedes sovelletaan 10 a artiklaa, hoitoavustus sisältyy samanaikaisesti edelleen sekä muuttumattomana pysyneeseen asetuksen liitteeseen VI (siinä olevan L jakson 11 kohtaan) — jossa sitä 10 artiklan soveltamista silmällä pitäen luonnehditaan "työkyvyttömyysetuudeksi" — että Yhdistyneen kuningaskunnan asetuksen 5 artiklan nojalla antamaan, samoin muuttumattomaan julistukseen "asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja lainsäädäntöjä ja järjestelmiä" koskevan otsikon alla.

26. Tämäkin vastakkainasettelu on itse asiassa ainoastaan näennäinen.

27. Vuonna 1992 tapahtuneesta uudistuksesta lähtien hoitoavustus nimittäin on ollut luonnehdittavissa kahdella eri tavalla siitä ajankohdasta riippuen, jolloin oikeus avustukseen on syntynyt.

28. Seurauksena asetuksen N:o 1247/92 2 artiklan siirtymäsäännöksistä, joiden mukaan tämä asetus ei vaikuta sellaisten henkilöiden saavutettujen oikeuksien pysyvyyteen, jotka ennen sen voimaantuloa jo saivat näitä etuuksia (1 kohta) tai täyttivät niiden saamista koskevat edellytykset (2 kohta), pääasian kohteena olevaa, ennen asetuksen N:o 1247/92 voimaantuloa myönnettyä avustusta pidetään aiemman järjestelmän mukaisesti edelleen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan soveltamisen piiriin kuuluvana etuutena, minkä vahvistaa sen mainitseminen liitteessä VI olevan L jakson 11 kohdassa. Ennen 1.6.1992 myönnetyn hoitoavustuksen suhteen noudatetaan täten edelleen nykyisinkin asumista koskevasta edellytyksestä luopumisen periaatetta, sellaisena kuin se ilmenee asetuksen 10 artiklasta.

29. Tämän maininnan pysyttämisellä asetuksen liitteessä VI ei sen sijaan ole merkitystä tilanteissa, joissa tätä samaa etuutta on ryhdytty suorittamaan vasta vuoden 1992 uudistuksen jälkeen. Koska tästä ajankohdasta lähtien hoitoavustus on mainittu Yhdistyneen kuningaskunnan osalta liitteessä II a olevan L jakson d alakohdassa, siihen soveltuvat 10 a artiklan säännökset, ja tämä 4 artiklan uuden 2 a kohdan soveltamisalaan kuuluvaksi katsottu avustus on myönnettävissä 10 a artiklaa sovellettaessa ainoastaan asuinpaikkaa koskevan vaatimuksen täyttyessä.

30. Se seikka, ettei mainintaa hoitoavustuksesta ole poistettu liitteestä VI vuoden 1992

20 — Analogisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Snares antaman tuomion 33 kohta, jossa viitataan tuossa asiassa esittämäni ratkaisuehdotuksen 59— 63 kohtaan.

uudistuksen jälkeen, ei siten sulje pois 10 a artiklan soveltamista hoitoavustuksen osalta niihin tilanteisiin, joissa oikeus hoitoavustukseen on syntynyt vuoden 1992 uudistuksen jälkeen. Liitteellä VI ei näin ollen voi olla vaikutusta vuonna 1992 säädettyyn 10 artiklan ja 10 a artiklan väliseen suhteeseen.

31. Nyt esillä olevan asian olosuhteissa on kiistatonta, että pääasian valittaja on ryhtynyt saamaan hoitoavustusta vasta asetuksen N:o 1247/92 voimaantulon jälkeen. Lain välittömän ajallisen sovellettavuuden periaatteen mukaisesti [21] hänen tilanteeseensa sovelletaan näin ollen 4 artiklan 2 a kohdan ja 10 a artiklan uusia säännöksiä, koska hoitoavustus mainitaan asetuksen liitteessä II a. Hänellä ei sitä vastoin ole oikeutta vedota saavutettujen oikeuksien säilyttämisen periaatteeseen ja vaatia ennen vuoden 1992 uudistusta myönnettyihin, asetuksen liitteessä VI mainittuihin hoitoavustuksiin sovellettavan järjestelmän noudattamista hänenkin osaltaan, [22] koska hänen oikeutensa hoitoavustukseen on syntynyt 1.6.1992 jälkeen.

32. Tätä päättelyä ei horjuta sekään, että Yhdistynyt kuningaskunta on maininnut hoitoavustuksen asetuksen N:o 1408/71 5 artiklan nojalla antamassaan edellä mainitussa julistuksessa "asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja lainsäädäntöjä ja järjestelmiä" koskevan otsikon alla. Riittää nimittäin, kun todetaan tätä julistusta muutettun viimeksi vuonna 1986 eli ennen vuonna 1992 toteutettua uudistusta. Asetuksen N:o 1247/92 antamisen jälkeen ja lain välittömän ajallisen sovellettavuuden periaatteen mukaisesti yksinomaan näitä uusia säännöksiä on sovellettava niiden antamisen jälkeen syntyneisiin tilanteisiin.

33. Päädyn edellä esitetyn perusteella siihen, että asetuksen N:o 1247/92 1.6.1992 tapahtuneen voimaantulon jälkeen myönnetty hoitoavustus on katsottava asetuksen N:o 1408/71 4 artiklan 2 a kohdassa tarkoitetuksi "maksuihin perustumattomaksi erityisetuudeksi", jonka myöntämisen edellytykseksi on oikeus asettaa, jollei saavutettujen oikeuksien suojaamisen vaatimuksesta muuta seuraa, että hakijan asuinpaikka on etuuden myöntävän jäsenvaltion alueella, sen johdosta, että tämä avustus on mainittu asetuksen N:o 1408/71 liitteessä II a.

34. Tämän vuoksi asetuksen liitteen VI sanamuoto tai Yhdistyneen kuningaskunnan asetuksen 5 artiklan nojalla antama julistuskaan eivät estä soveltamasta yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Snares omaksumaa ratkaisua myös nyt esillä olevassa tapauksessa myönnettyyn hoitoavustukseen.

21 — Ks. analogisesti asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 66 ja 67 kohta.

22 — Analogisesti asiassa Snares esittämäni ratkaisuehdotuksen 68 kohta.

Ratkaisuehdotus

35. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa Social Security Commissionerin esittämään kysymykseen seuraavasti:

Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-20/96, Snares, esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin tuomiossaan antama vastaus ei ole erilainen siinä tapauksessa, että pääasian valittajan kaltainen henkilö täyttää hoitoavustuksen myöntämisedellytykset sen jälkeen, kun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 muuttamisesta 30 päivänä huhtikuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1247/92 tuli voimaan 1.6.1992. Tällaiseen tilanteeseen sovelletaan yksinomaan sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1247/92, 10 a artiklalla perustettua yhteensovittamisjärjestelmää.